

Ο Βεροίας Παντελεήμων για το θεμέλιο της επιτυχίας του κατηχητικού έργου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό που τελέστηκε το απόγευμα της Παρασκευής, 27ης Σεπτεμβρίου 2024, στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου συμμετείχαν οι κατηχητές, οι κυκλάρχες και οι συνεργάτες του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στο τέλος του Εσπερινού ο υπεύθυνος των κατηχητικών συνάξεων Αρχιμανδρίτης Πάυλος Σταματάς έδωσε οδηγίες, ενώ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων επέδωσε στους 200 και πλέον κατηχητές και υπευθύνους των κύκλων μελέτης Αγίας Γραφής τα καθιερωμένα διοριστήρια για τη νέα κατηχητική χρονιά και εξέφρασε τις ευχαριστίες του προς όσους θα στελεχώσουν για ακόμη

μία χρονιά τα κατηχητικά τμήματα των ενοριών της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, επισήμανε ότι υπάρχει μία βασική προϋπόθεση, η οποία αποτελεί θεμέλιο της επι-τυχίας του κατηχητικού έργου αλλά και του πνευματικού έργου γενικότερα.

«Χωρίς αυτήν δεν μπο-ρού-με να επιτύχουμε στη ζωή μας και στη διακονία μας απολύτως τίποτε, όσα προσόντα και χαρίσμα-τα και εάν διαθέτουμε, αλλά και όσο κόπο και αν καταβάλουμε. Η βασική αυτή προϋπόθεση είναι η συνέπεια. Μια αρετή παραγνωρι-σμένη, θα έλεγα, την οποία θα πρέ-πει πάση θυσία να αποκτή-σουμε», πρόσθεσε.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Ιερά Μητρόπολις
Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας
Γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας

ΕΝΑΡΞΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
Σαββατοκύριακο 5 - 6 Οκτωβρίου 2024

Έλα κι εσύ ...
στο κατηχητικό
της Ένορίας σου !

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

Υπό τη σκέπη του αγίου Λουκά αλλά και της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Κυρίας και εφόρου της ιεράς μας Μονής, αλλά και των άλλων προστατών αγίων της και αγίων μας, συγκεντρωθήκαμε απόψε στην καθιερωμένη Συνάντηση όλων των συνεργατών του κατη-χητικού έργου της Ιεράς μας Μητροπόλεως, των κληρικών και των λαϊκών, των κατηχητών και των κυκλαρχών, όλων όσοι και φέτος ανταποκριθήκατε στο κάλε-σμα της Εκκλησίας μας και του Επισκόπου σας για να εργασθείτε στο γεώργιο της Εκκλησίας, στο γεώργιο των ψυχών των αδελφών μας, σπέρνοντας τον λόγο του Θεού στις ψυχές και των μικρών και των μεγαλύτερων αδελφών μας.

Το έργο αυτό, το οποίο σας εμπι-στεύεται και φέτος η Εκκλησία μας, είναι έργο Θεού, γιατί δεν καλείσθε απλώς να κάνετε ένα μάθημα και να μεταφέρετε κάποιες γνώσεις στα παιδιά των κατηχη-τικών σχολείων ή στα μέλη των ενοριακών συνάξεων και των κύκλων μελέτης Αγίας Γραφής.

Αυτό που καλείσθε να μεταδώ-σετε είναι ο σωτήριος λόγος του Θεού, είναι η αλήθεια του Ευαγ-γελίου, είναι το διάγραμμα της πορείας που έχει χαράξει με τον λόγο και με τη ζωή του ο ίδιος ο Χριστός, για να μας βοηθήσει να τον πλησιάσουμε, να τον γνωρί-σουμε, να ενωθούμε μαζί του και να επιτύχουμε τη σωτηρία μας.

Δεν είναι επομένως ακαδημαϊκές γνώσεις αυτά που καλούμεθα να μεταφέρουμε στους αδελφούς μας, αλλά είναι γνώσεις που μετουσιώ-νονται σε ζωή, στην εν Χριστώ ζωή, στη ζωή των αγίων της Εκ-κλησίας μας, την οποία καλούμεθα όλοι να ζήσουμε. Ασφαλώς και χρειάζεται η γνώση. Χρειάζεται να γνωρίζουμε όλοι και να μεταδί-δουμε και στους αδελφούς μας τις βασικές αρχές της πίστεως μας, τα γεγονότα και τα θαύματα του Χριστού, τις εντολές του Θεού, αλλά και τα μυστήρια της Εκκλη-σίας μας και τι τελείται σε αυτά. Να γνωρίζουμε τι συμβαίνει στη θεία Λειτουργία και στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, το οποίο είναι το κατ' εξοχήν επαναλαμβανόμενο μυστήριο στη ζωή της Εκκλησίας μας αλλά και στη ζωή του κάθε πιστού.

Όλα αυτά, όπως είπα, πρέπει να τα γνωρίζουμε σωστά, και όχι να έχουμε μόνο μια αόριστη και νεφε-λώδη γνώση. Δεν αρκεί όμως η γνώση, εάν δεν προσθέσουμε σε αυτήν την εμπει-ρία, εάν δεν προσθέσουμε το προ-σω-πικό βίωμα.

Διδάσκει η Εκκλησία τον λόγο του Κυρίου μας όχι για να γνωρίζουν οι άνθρωποι τι είπε ο Χριστός πριν από 20 αιώνες, αλλά για να εφαρμόσουν στη ζωή τους τον λόγο του, για να μεταβάλουν τον «παλαιό» άνθρωπο σε νέο, σε «κατά Θεόν κτισθέντα», όπως γράφει και ο πρωτοκορυφαίος απόστολος Παύλος, για να μετατραπεί ο γήινος άνθρωπος σε ουράνιο, για να γίνει ο χοϊκός άνθρωπος τέκνο Θεού και Θεός κατά χάριν.

Αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας και του έργου της, και αυτόν τον σκοπό θα διακονήσετε και εσείς, όσοι και όσες θα λάβετε σε λίγο το διοριστήριο και θα συστρα-τευθείτε στο κατηχητικό έργο της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Η διακονία την οποία θα κλη-θείτε να αναλάβετε, άλλοι από σας για πολλοστή φορά και άλλοι για πρώτη, δεν είναι μία εύκολη υπό-θε-ση. Είναι μία διακονία ευθύνης τόσο απέναντι στον Θεό και στην Εκκλησία που σας εμπιστεύετε, όσο και απέναντι στους ανθρώ-πους, στους αδελφούς μας. Απέναν-τι και σε αυτούς που παρακο-λου-θούν τα κατηχητικά μαθήματα και τις ενοριακές συνάξεις, αλλά και σε αυτούς που δεν τα παρακο-λου-θούν. Γιατί και γι' αυτούς έχουμε ευθύνη, και εμείς ως Εκκλησία αλλά και εσείς ως κατηχητές.

Ακούσαμε στο ευαγγελικό ανά-γνω-σμα της περασμένης Κυριακής τον Χριστό να λέγει στον απόστολο Πέτρο «ἀπό τοῦ νῦν ἄνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν». Στο εξής, δηλαδή, δεν θα είσαι αλιέας ψαριών αλλά ανθρώπων. Αυτό δεν σημαίνει μόνο «ποιοτική», θα λέγαμε, ανα-βάθμιση, αντί δηλαδή να ψαρεύει άλογα και άφωνα ψάρια, θα ψα-ρεύει ανθρώπους, αλλά σημαίνει ότι προκειμένου να έχει το αποτέλεσμα που θέλει, χρειάζεται προ-σπάθεια και κόπος, πολύ μεγαλύ-τερος από αυτόν που κατέβαλε ως αλιέας ψαριών.

Αυτό ισχύει και για όλους εμάς που εργαζόμεθα στο κατηχητικό έργο της Εκκλησίας. Δεν αρκεί να λέμε ότι κάνουμε κατηχητικό ή ενοριακή σύναξη την τάδε ημέρα και ώρα και να περιμένουμε μόνο αυτούς που θα έρθουν, αλλά πρέπει να αναζητούμε και όσους δεν έρχονται και να προσπαθούμε να προσελκύσουμε και άλλους αδελ-φούς μας, με αγάπη και με όποιον τρόπο κρίνουμε κάθε φορά πρόσφο-ρο. Όχι βεβαίως για να αυξήσουμε τον αριθμό των συμμε-τε-χόντων, αλλά γιατί αισθανό-μαστε την ευθύνη και το χρέος που έχουμε να βοηθήσουμε τους αδελ-φούς μας, να βοηθήσουμε τα παι-διά να βρεθούν κοντά στον Χριστό, να τους δώσουμε αυτή την ευκαι-ρία που είναι πολύτιμη και για το παρόν και για το μέλλον τους.

Πως μπορούμε όμως να επιτύχουμε στην αποστολή μας αυτή και να ανταποκριθούμε στην ευθύνη και στην εμπιστοσύνη της Εκκλησίας;

Υπάρχει μία βασική προϋπόθεση, η οποία αποτελεί θεμέλιο της επιτυχίας του κατηχητικού έργου αλλά και του πνευματικού έργου γενικότερα. Χωρίς αυτήν δεν μπο-ρού-με να επιτύχουμε στη ζωή μας και στη διακονία μας απολύτως τίποτε, όσα προσόντα και χαρίσμα-τα και εάν διαθέτουμε, αλλά και όσο κόπο και αν καταβάλουμε.

Η βασική αυτή προϋπόθεση είναι η συνέπεια. Μια αρετή παραγνωρι-σμένη, θα έλεγα, την οποία θα πρε-πει πάση θυσία να αποκτή-σουμε.

Ποια είναι η θέση της συνεπείας στο κατηχητικό έργο;

Το κατηχητικό έργο είναι μία δια-κονία την οποία σας εμπιστεύεται η Εκκλησία, και αυτό σημαίνει ότι ο κάθε ένας και η κάθε μία από εσάς οφείλει να είναι συνεπής ένα-ντι της Εκκλησίας και της Ιεράς μας Μητροπόλεως σε σχέση με τη διακονία που ανέλαβε. Οφείλει να ακολουθεί και να εφαρμόζει με συνέπεια το πρόγραμμα των κατη-χητικών μαθημάτων, τις οδηγίες και τις συμβουλές που δίνονται στις συναντήσεις των κατηχητών και των κυκλαρχών, στις οποίες, εννοείται, ότι θα πρέπει να παρί-σταται.

Ακόμη να είναι συνεπής στις υποδείξεις των υπευθύνων του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς μας Μητροπόλεως, που έχουν την ευθύνη για τον συντο-νισμό του έργου, αλλά και να είναι συνεπής στις υποδείξεις και του προϊσταμένου του ναού στον οποίο διακονεί. Δεν θα πρέπει να ξε-χνού-με ότι το κατηχητικό έργο δεν είναι δικό μας έργο, αλλά της Εκκλησίας, και γι' αυτό πρέπει να ακολουθούμε με συνέπεια τις κατευθύνσεις που δίδονται από την Ιερά μας Μητρόπολη, ώστε το αποτέλεσμα να είναι αυτό που θα πρέπει να είναι.

Η συνέπεια όμως είναι απαραί-τητη και στη σχέση μας με τα παι-διά των κατηχητικών και τα μέλη των ιερών συνάξεων και των κύκλων μελέτης Αγίας Γραφής. Θα πρέπει να είστε συνεπείς, πρωτί-στως στο πρόγραμμα του κατηχη-τικού ή της συνάξεως. Ακριβείς στο πρόγραμμα, χωρίς να απουσιάζετε, αδικαιολόγητα βέβαια, ή να καθυστερείτε στην ώρα. Συνεπείς στην ενημέρωση για τις εκδηλώσεις της Ιεράς μας Μητροπόλεως και σε ό,τι άλλο πρέπει να υπάρξει ενημέρωση.

Όλα αυτά μπορεί να φαίνονται απλά ή τυπικά, αλλά είναι απαραί-τητα και αναγκαία, γιατί δίδουν και στα παιδιά και στους μεγαλύ-τερους αδελφούς μας μία εικόνα για τη σοβαρότητα και την υπευ-θυνότητα με την οποία επιτελούμε το έργο

μας. Δίδουν την πληρο-φο-ρία ότι σεβόμαστε αυτούς που δια-κονούμε και δεν τους αφήνουμε να περιμένουν ή να έρχονται, ενώ εμείς θα απουσιάζουμε. Δίδουμε ακό-μη με τη συνέπειά μας καλό παράδειγμα για το πως πρέπει να φέρονται και εκείνοι μέσα στο κα-τηχητικό ή στην ενοριακή σύναξη αλλά και στη ζωή τους.

Και ας μην ξεχνούμε ότι καμία συλλογική προσπάθεια δεν μπορεί επιτύχει χωρίς να υπάρχει συνέ-πεια από όλους όσους συμμετέχουν.

Και εάν αυτές οι πλευρές της συνέπειας είναι, θα έλεγα, οι πιο απλές ή οι πιο εύκολες, υπάρχει ασφαλώς και μία πιο σοβαρή πλευρά της συνέπειας. Είναι η συνέπεια λόγων και έργων.

Πολλές φορές έχουμε πεί ότι ο κατηχητής, ο κυκλάρχης, ο κληρι-κός αλλά και ο εκπαιδευτικός δεν διδάσκει μόνο με τον λόγο του αλλά και με το παράδειγμά του. Οι μαθητές των κατηχητικών και οι αδελφοί μας στις ενοριακές συνά-ξεις και στους κύκλους μελέτης της Αγίας Γραφής μας γνωρίζουν, μας βλέπουν, βλέπουν πως ζούμε, πως συναναστρεφόμαστε στην καθη-μερινότητά μας, και μπορούν να διακρίνουν εάν η ζωή μας συμ-βαδίζει με όσα διδάσκουμε ή έρχε-ται, δυστυχώς, κάποιες φορές σε αντίθεση με όσα λέμε. Αυτό ισχύει και για όσους αδελφούς μας δεν είναι μέλη των κύκλων ή δεν έχουν σχέση με την Εκκλησία.

Και αυτοί βλέπουν τη ζωή μας, και μπορεί αυτοί να μην ζούν σύμφωνα με το ευαγγέλιο, αλλά μπορούν να διακρίνουν πως ζούμε εμείς που το διδάσκουμε και έχου-με χρέος και να το εφαρμόζουμε.

Ακούμε πολλές φορές να λένε «είναι και του κατηχητικού και δες τον, δες την πως μιλά, πως φέρε-ται». Η δική μας ασυνέπεια στη ζωή όχι μόνο δεν προσελκύει τους ανθρώπους στον Χριστό αλλά τους δίνει και ένα επιπλέον επιχείρημα για να απομακρυνθούν ακόμη πε-ρισ-σότερο.

Οφείλουμε, λοιπόν, να είμεθα συνεπείς με την αποστολή και τη διακονία μας, συνεπείς με όσα λέμε στους άλλους να εφαρμόζουν. Εμείς πρώτοι από όλους θα πρέπει να δίδουμε το καλό παράδειγμα ότι αυτά που συστήνουμε στους άλ-λους να κάνουν, τα εφαρμόζουμε, τα ζούμε. Διαφορετικά, γιατί να μθούν και εκείνοι στον κόπο να τα εφαρμόσουν;

Η συνέπεια όμως είναι ιδιαίτερα σημαντική όταν αφορά τη βιωμα-τική έκφραση όσων διδάσκουμε στο κατηχητικό έργο, όταν αφορά τη συνέπειά μας στην εν Χριστώ ζωή. Τη συνέπειά μας στον εκκλη-σιασμό, στη μυστηριακή ζωή, στη μετοχή μας στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

Αν τα παιδιά ή οι μεγαλύτεροι αδελφοί μας δεν μας βλέπουν εμάς να

εκκλησιαζόμεθα, να νηστεύου-με, να εξομολογούμεθα, να κοινω-νούμε, τότε ό,τι και να πούμε, όσο και να τους παρακινήσουμε να το κάνουν δεν θα έχει κανένα αποτέ-λεσμα. Είναι απολύτως απαραίτη-τη αυτή η συνέπειά μας, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να εμπεδώσουμε και στη συνείδηση των παιδιών και των μεγαλύτερων αδελφών μας, ιδίως όμως των παιδιών, αυτή την ανάγκη, αυτή τη συνήθεια, του εκκλησιασμού και της μυστηριακής ζωής. Διότι, εάν δεν το μάθουν, εάν δεν εξοικειωθούν από μικρά παιδιά με την Εκκλησία και τη λει-τουργική ζωή, εάν δεν τους γίνει συνείδηση ο εκκλησιασμός, τότε θα είναι δύσκολο να το μάθουν σε μεγαλύτερη ηλικία, αλλά και θα έχουν στερηθεί όλα όσα η χάρη του Θεού γράφει στις ψυχές των παι-διών που εκκλησιάζονται και διακονούν στο Ιερό Βήμα.

Θα πρέπει, λοιπόν, να καταβά-λουμε ιδιαίτερη προσπάθεια, δίδο-ντας πρώτα από όλα το παρά-δειγμα της δικής μας συνεπείας, να γίνει βίωμα των παιδιών η λει-τουργική και μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας, καλώντας τα σε κοινό εκκλησιασμό και παροτρύ-νοντας τα αγόρια να μπου-ν στο ιερό Βήμα για να διακονήσουν τον ιερέα.

Είναι κρίμα να έχουμε κατηχη-τικά στις ενορίες μας και μερικά μάλιστα με πολλά παιδιά ή να υπάρχει σχολείο δίπλα στον ναό, αλλά να μην υπάρχει ένα παιδί μέσα στο Ιερό να βοηθήσει τον ιερέα, να βγεί με τα εξαπτέρυγα στη Μικρή και τη Μεγάλη Είσοδο ή στο Ευαγγέλιο. Είναι πράγματι λυπηρό, και θα πρέπει να φροντί-σουμε όλοι, κατηχητές και κυ-κλάρ-χες, να αλλάξει.

Υπάρχουν βέβαια ενορίες που έχουν πολλά παιδιά, αλλά δεν δικαιολογείται να υπάρχουν ναοί στους οποίους να μην υπάρχει ούτε ένα παιδί. Θα πρέπει να το ξέρουμε, το τονίζω, ότι αυτές οι εμπειρίες γράφουν στην ψυχή των παιδιών ανεξίτηλα και για όλη τους τη ζωή, και θα πρέπει να τα βοηθούμε να τα αποκτήσουν.

Αυτό δεν ισχύει μόνο για τους κατηχητές αλλά και για τους κυ-κλάρ-χες και τους ιερείς. Θα πρέπει να παρακινούμε τα παιδιά που γνω-ρίζουμε, και να έχουμε τη βε-βαιότητα ότι και αυτά με τη σειρά τους θα παρακινήσουν τους φίλους και τους συμμαθητές τους.

Το ίδιο θα πρέπει να κάνουν και τα μέλη των ενοριακών συνάξεων και των κύκλων μελέτης της Αγίας Γραφής, με τη βεβαιότητα ότι αυτή είναι η ουσία του κατηχητικού έργου της Εκκλησίας μας, στο οποίο καλείσθε σήμερα, άλλοι για πρώτη φορά και άλλοι για μία ακόμη φορά, να διακονήσετε.

Με την ευκαιρία της αποψινής μας Συνάξεως θέλω να σας ευχα-ριστήσω όλους για την προσφορά σας, γιατί γνωρίζω ότι όλοι προσφέρετε στο κατηχητικό έργο της

Ιεράς μας Μητροπόλεως την αγαθή σας διάθεση, τον χρόνο σας και τις δυνάμεις σας. Ας κάνουμε ότι καλύτερο μπορούμε με τη συνέπειά μας και την ουσιαστική συμμετοχή μας στη ζωή της Εκκλησίας αλλά και της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Η τοπική μας Εκκλησία οργανώ-νει κάθε χρόνο δεκάδες εκδηλώ-σεις για όλους εσάς. Ελάτε και παρα-κινείστε και τα παιδιά των κατηχητικών και τα μέλη των ενο-ριακών συνάξεων να τις παρακο-λουθούν και να συμμετέχουν. Προ πάντων όμως παρακινείστε τα και καθοδηγείστε τα στη λειτουργική και μυστηριακή ζωή της Εκ-κλη-σίας μας. Και όταν ζούν μέσα σ' αυτή, τότε η χάρη του Θεού θα κάνει και τον σπόρο που σπέρνετε να δώσει καρπόν εκατονταπλα-σίονα.

Με αυτές τις σκέψεις και την πατρική ευχή η χάρη του Θεού να σας ενισχύει στο κατηχητικό έργο και να σας φωτίζει, ώστε να δια-κονείτε στο έργο αυτό προς ωφέ-λεια των αδελφών μας και προς δόξαν του αγίου Ονόματός του εύχομαι καλή και ευλογημένη κατη-χητική χρονιά.